

KÄENPINKA

TURUN YLIOPISTON
SAVO-KARJALAINEN
OSAKUNTA r.y.

Rehtorinpellontie 4
20500 Turku 50
Puhelin 28 591

3/84

JUTTUA

MAAN ALTA

JA MUUALTAKIN

KÄENPIIKA on taas ilmestynyt. Tämä lehti on riippumaton osakuntalaisten vapeasti käytössä oleva mielipide- ja viihdejulkaisu. Sana on siis kaikille vapaa, aineistoa voi toimittaa toimitukseen, jonka osoite on sama kuin Turun Yliopiston Savo-Karjalaisen osakunnan. Odotamme innolla kommentteja.

Tätä numeroa on painettu Itäharjulla Aimo Mäen offsetissa noin 250 kappaletta.

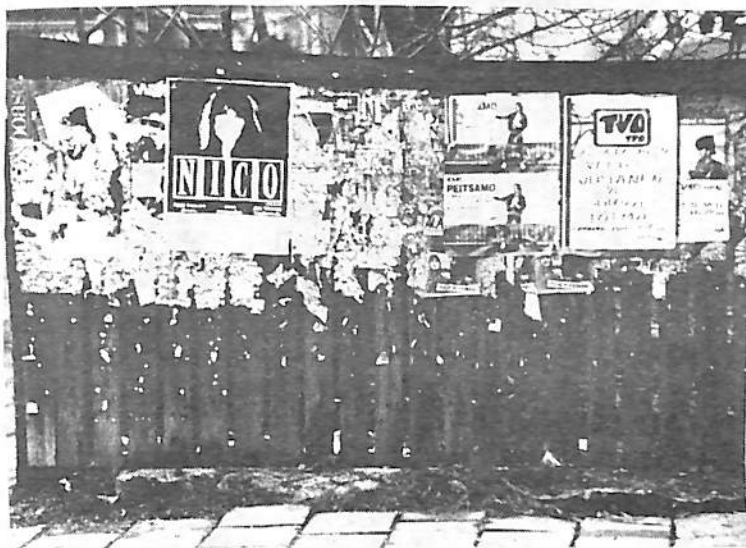
Toimituksen sitkeän ydinjoukon ovat tällä kertaa muodostaneet:

Aarni Ahtola, pää

Heikki Aaltonen

Jouko Miettinen

Kari Kuntsi, foto

Missä Osiksen ilmoitus?

TÄLLÄ KERTAA KÄENPIIASSA

hyi orwell

uutisia kommentteja

pukilla on hätä

kulinaarinen tdk...

opiskelijan bermudan
kolmio

sko:n historiikki...

itsenäisyys on...

ennen oli miehet rautaa..

savo-arjalainen osakunta

tiedoksi/II kuraattori

mies lemmikkinä

osakunnan edustaja idän

pikajunassa

Kuluva vuosi on ollut raskas miljoonille ihmisille ympäri maailmaa. Nälänhätä, erilaiset onnettomuudet, poliittinen tahi uskonnollinen sorto, murhat yms. ovat lamaannuttaneet monen ihmismielen.

Osansa on saanut myös Suomen kansa: moni sairas ja koululainen jäi keväällä kaipaamaan parantavaa ja ohjaavaa kättä akateemisten kansalaisten lakkoiltua, Martti Vainio ei päässyt Linnan juhliin, Pekka Paavola ei saanut viettää rauhassa ansaittua lomaa kesämökillään, Diana ei niianut Manulle eikä parsinut tämän risaisia pelisukkia, puolet pieksämäkeläisistä ilmoittautui Muukalaislegioonaan.

Turun Yliopiston Savo-Karjalainen Osakunta on paininut useiden hankalien ongelmien parissa. Toiminnan yksipuolisuus - kiitos vaan niille muutamalle suvaitsemattomalle B-talon asukkaalle, jotka estävät kaiken huikean desibeelejä aiheuttavan aktiviteetin - on vie-raannuttanut ja stressannut useita osakunta-aktiiveja. SKO:n hallituksen jääräpäisyys muutamassa yhteistoiminnallisessa hankkeessa on tulehduttanut välit tärkeimmän ystävämme - SOHON - kanssa. Ja niin edelleen.

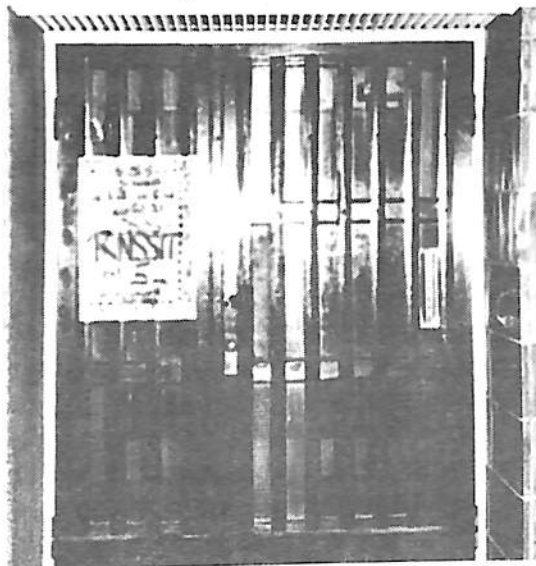
Pitkän tauon jälkeen Käänpiika haluaa kuitenkin luoda lukijoilleen uuden optimistisemmän asenteen maailmanmenoon muistuttamalla: vuosi 1984 oli

aivan yhtä musta/vihreä/paska/pimeä/ihanan mukavan hauska kuin edellisetkin vuodet. Joten, paas porskuttaen vaan.

SAVO-
KARJALAINEN
OSAKUNTA

S-OSIS

SATAKUNTALAIS-
HÄMÄLÄINEN
OSAKUNTA

Uudet tuulet puhaltelevat tämän oven takana vuonna 1985

Pirjo Järvinen ja Hannu Torikka (Kuva-Anne).

Osisfiiliksen luoja, legendaarinen, raspikurkkuinen DJ HOLT ja hänen monivuotinen tukijansa, niin myötä kuin vastoin käymisissä, rauhallisuuden perikuva PIRJO ovat astuneet avion puutarhaan.

Hannu ja Pirjo saivat toistensa kädet Orwellin vuoden lokakuussa.

Motto: Arvon mekin ansaitsemme.

Ihanainen toimittajamme Leila Timonen (nimimerkki Leiluska) on siirtynyt kirjeenvaihtajaksemme pääkaupunkiseudulle. Vapaa-aikanaan hän opiskelee Liikemiesten Kauppaopistossa.

Motto: minustako rötösherra ?

Viitaten Käenpiika 5/83:essa julkaistuun Osakunnan todella vapaiden poikamiesten listaan voimme todeta seuraavaa:

uusine koukkuineen naiset ovat suorittaneet tehoharvennusta, jopa Tero Matsinen on napattu oivaksi kotilemmikiksi.

Nappaamattoman miehen motto: pysy poika kovana...

Vapaille poikamiehille vapaiden tyyppöiden lista

- Auli Kröger
- Anneli Perälä
- Riitta Niiranen
- Kirsi Kontro
- + vielä ujommat

Mikä noissa naisissa oikein viehättää ???

5

PUKILLA ON HÄTÄ

KULINAARINEN T.D.K. HALUAA UUSIA TOHTOREITA

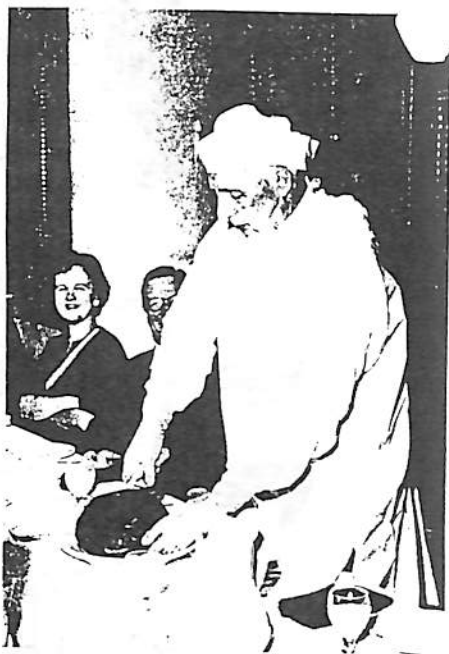
Mieleenpainuvimmat tarinat SKO:n 60-vuotisen historian ajalta liittyvät Kulinaarisen t.d.k.:n kokouksiin, joita on pidetty jo yli 50:n vuoden ajan.

On itsestään selvää, että syömällä pysyv hengissä, mutta SKO:n Kulinaarisella t.d.k.:lla on vakuuttavaa näyttöä siitä, että syömällä kulinaarisesti elää lisäksi vanhaksi. Monet t.d.k.:n perustajajäsenistä ovat yhä hyvissä voimissa. Vuosien mittaan ovat mukana olleet mm. prof. Y. Väisälä, prof. A.R. Klossner, E. Lampen, kansleri T.O. Olin, prof. T.J. Kukkamäki, prof. Karttunen, prof. H. Varis, kansleri T. Nurmela, prof. Manu Mielonen jne.. Kuten listasta saattaa havaita, on Kalle Väänänen tehnyt oikean havainnon runossaan "Kalakukon ylistyslaulu".

"niin immeisenniin voemat alakaa kasvaa ja kyvykkääks se tulloo työhön monneen ja paljo muuallamassa tehdä kerkii, jos kalakukon varraan vuan se herkii". Em. herroista ovat kaikki tutustuneet kalakukkoon jo lapsuudesta asti, vaikka jotkut ovatkin muuttaneet itä-suomalaisen nimensä fiinimmäksi lähinnä historiallisista syistä.

Erityisen tutuksi kalakukko, kokkelipiimä, rieska ym. tykötarpeet ovat tulleet herroille Kulinaarisessa t.d.k.:ssa, jossa on väiteltä tohtoreiksi sellaisista aiheista kuten "Kalakukon kuoriainesten vähenemisen merkitys Itä-Suomen väestörakenteeseen n:llä vuosisadalla" tai "lämpötilan vaikutus kokkelipiimän kokeloitumiseen" jne..

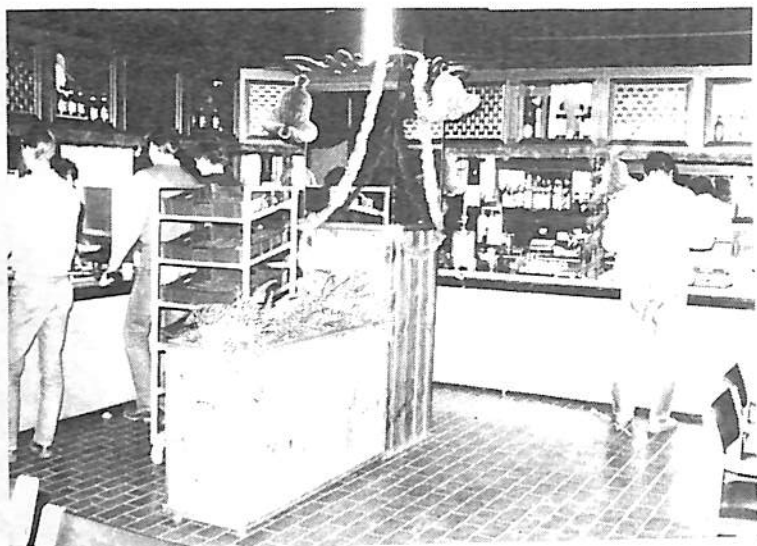
Vaikka prof. T.J. Kukkamäki (n. 80 v.) viellä taannoin vuosijuhlien jatkoilla oli nitelemätön sottiisissa, ei häntä enää viime vuonna huvittanut tulla lainkaan. Ettei ketään travitsisi käskeä eläkkeelle, on Kulinaarinen t.d.k. katsonut

Prof. Klossner suorittamassa laparotomia kalakukolle

sukunolven vaihdoksen aiheelliseksi jo nyt. Se toivoo, että nykyiset osakuntalaiset ryhtyisivät harjoittelemaan työnäytteitä ja valmistelemaan lisenssiaattitöitä ynnä väitöskirjoja Kulinaariselle t.d.k.:lle, joka tarkastaisi ne kokoontuessaan 60-vuotisjuhlien yhteydessä. T.d.k. on hyväksynyt vastaavuuden yliopistoissa ja muissa korkeakouluissa suoritettujen ja Kulinaarisen t.d.k.:n tutkintojen välillä. Niinpä ne, joilla ei vielä ole loppututkintoa voivat tehdä sen suorittamalla lis.-tutkinnon Kulinaarisessa t.d.k.:ssa. Ne, joilla loppututkinto jo on, voivat väitellä vastaavasti tohtoreiksi. Tutkintojen vastaavuus koskee luonnollisesti myös työmarkkinoita.

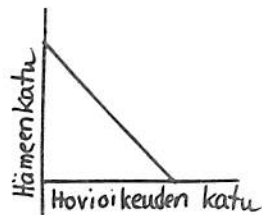
Hakemukset pyydetään osoittamaan Kulinaariselle t.d.k.:lle ja lähettämään Savo-Karjalaiselle Osakunnalle osoitteella: Rehtorinpellontie 4-6, 20500 Turku 50.

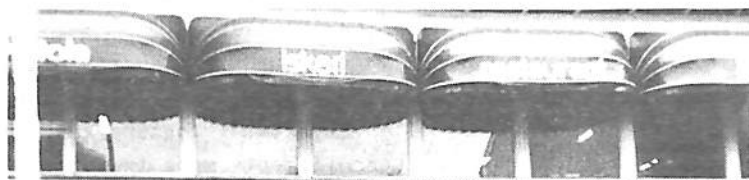
Opiskelijaruokalan annosten kulinaariset ansiot ovat kyseenalaiset. Monen opiskelijan vatsa turmeltuu 5 - 10 vuodessa ruokaloiden hirveillä sotkuilla.

⑧

Opiskelijan Bermudan Kolmio

①

LIBRARY

②

C

- Kuvassa A olet
- 1) poistumassa kulinaarisen tdk:n kokouksesta
 - 2) ollut ajamassa autoa
 - 3) etsiskelemässä lähintä elintarvike-myymälää
- Kuvassa B olet
- 1) pissillä
 - 2) tulossa elintarvikemyymälästä
 - 3) lähdössä tankkaamaan
- Kuvassa C olet
- 1) manaamassa rikkinäistä vetoketjua
 - 2) laittamassa vielä käsiineitä käteesi
 - 3) etsimässä ystäviä

Valitse oikeat vaihtoehdot.

Jos pisteesi ovat: 22 - 45, olet mukana opiskelijakonsensuksessa, kts. SK 49/84
 46 - 79, olet vähemmistöläinen
 80 - 99, katso kanteen: tee valintasi

SKO:n HISTORIikki VALMISTUU 60-VUOTTSJUHLIIN HUHTIKUUKSI -85

60-v. Historiikkiin tekijät Pertti Itkonen ja Esa Laukkanen kertovat teoksen koostuvan kahdesta osasta, joista ensimmäinen perustuu arkistomateriaaliin ja toinen parhaillaan suoritettaviin haastatteluihin. Silti pyritään kirjan sivumäärä pitämään 100:n vaiheilla, jotta mahdollisimman moni tulisi sen lukeneeksi. Tarkoitus on, että ainutlaatuinen kulttuuriperintö Osakuntamme värikkäistä vaiheista välittyisi kirjan lehdistä sen nykyisille jäsenille ja ystäville. Kirjan hinnaksi tulee 20-30 mk, joten se on helppolukuinen myös hintansa puolesta.

Historiikin kustannusarvio on n. 10 tuhatta markkaa. Se on suunniteltu katettavaksi myyntitulojen ohella Itä-Suomen kunnilta pyydetyllä avustuksella. Rahaa on anottu yksi penni per asukas, mutta yllättävän monien mielestä tämäkin on ollut liikaa. Osakuntalaisten toivotaankin kyselevän tilannetta kotikunnassa. Osallistuminen alkuvuodesta -85 ei toki ole myöhäistä. On syytä mainita, että Osakunnassa on kantta, johon on merkitty mustina läntteinä kunnat, joista avustusta ei ole saatu. Mahdollisena on pidetty myös apurahan saamista Suomen Kulttuurirahastosta.

Niistä kunnista, jotka ovat tukeneet SKO:n 60-vuotishistoriikkia ja niistä, jotka ovat vastanneet anomukseenne penni per asukas-ei.

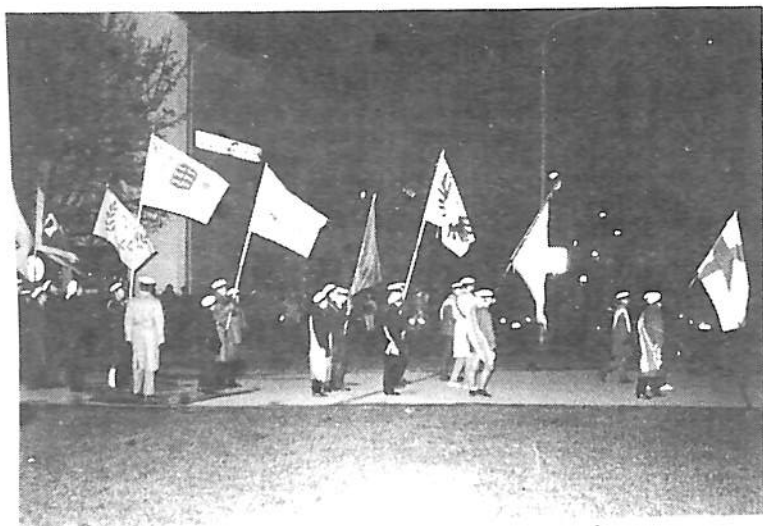
<u>Kyllä</u>	<u>Ei</u>
1) Anjalankoski 200,-	1) Joutseno
2) Ilomantsi 90,-	2) Jäppilä
3) Imatra 360,-	3) Joensuu
4) Kouvola 314,-	4) Kaavi
5) Lappeenranta 550,-	5) Kangaslampi
6) Maaninka 43,-	6) Kiuruvesi
7) Mikkeli 300,-	7) Kontiolahti
8) Pertunmaa 28,-	8) Lemi
9) Pihlää 53,-	9) Miehikkälä
10) Ristiina 45,-	10) Sonkajärvi
11) Savonlinna 282,-	
12) Tohmajärvi 62,-	
13) Vieremä 50,-	
Yhteensä 2387,-	

P.S. LISTA
EPÄVUOKALLINEN

ITSENÄISYYS ON ILOINEN ASIA - MIKSEI SUOMESSA ?

Savokarjalaiset värjöttelevät pimenevässä itsenäisyyspäivän illassa odotellen soihtukulkuun järjestäytymistä

Opiskelijat marssivat kolmivuotiaan konsensuksen kunniaksi

Nimen muutokset		Henkilötunnus
		Potilaan nimi
Päivämäärä PKL / OS	Otsikointi	Teksti (hoitokerrat erotetaan viivalla toisistaan)
		<u>Ennen oli miehet rautaa - nyt naiset</u> Huolestuneena olen seurannut kuinka valta SKO:ssa luisuu yhdelle ja samalle henkilölle. On totta, että valta turmelee käyttäjänsä, mutta sen keskittyminen yksin käsiin saattaa olla kohtalokasta koko Osakunnalle. Pienissäkin käytännön asioissa on kyttävä valtiaan mielipidettä, jonka seurauksena osakuntalaiset eivät ole herroja edes omissa tiloissaan. Lisäksi muodostuu henkisestä ilmapiiristä ahdas ja suvaitsematon, jonka seurauksena monien on lähdettävä SKO:sta. Vain harvat syksyllä tulleista ovat mukana keväällä. Hallituksen jäsenet ja virkailijat ovat pelkästään muodollisia ja kantavat korkeintaan juriidisen vastuun. Jos he eivät opi seisomaan omilla jaloillaan, kuinka he voivat siirtää tehtävät seuraajilleen? Sitä paitsi he eivät tiedä yhtään mitään. Kuinka käy SKO:n kun valtiat (toivottavasti) joskus häipyy? Nykyinen tilanne, jossa yksi henkilö pitää SKO:ta omanaan, ei ole kunniaksi Osakunnalle, puhumattaakaan häpeästä, jonka se aiheuttaa osakunnan miehille. Puosu-vaari

ULKOMAILTA: SAVO-KARJALAINEN OSAKUNTA

TOISELLA KAHDOLLANI
AION OSOITTAA OLEVANI
RAUHAN PRESIDENTTI

TÄSTÄ SYVYSTÄ OLENKIN PÄÄTTÄ-
NYT, ETTEI PAHAN VALTAKUNTA
SIJAITSE ENÄÄ NEUVOSTOLIITTOSSA,
EIKÄ VAPAAN MAAILMAN VIIMEI-
NEN LINNAKE SUOMESSA

LUA ON VAHVISTANUT, ETTÄ
ERÄIN SIALLÄ REKISTERÖIDYN
YHDISTYKSEN NIMI ONKIN
SAVO-KARJALAINEN OSAKUNTA

TIEDOKSI!

Torstaina 29.11. 1984 pidettiin Osakuntakokous SKO:n viihtyisissä kabinettitiloissa. Emännän loihtiman suussa sulavan ka-
kun kera nuijittiin erinäisiä ensi vuotta koskevia päätöksiä,
tärkeimpinä virkailijavalinnat ja talousarvio.

inspehtori
I kuraattori
II kuraattori

emäntä
isäntä
taloudenhoitaja
pääsihteeri
sisäasiainsihteeri
kulttuurisihteeri
tiedotussihteeri
ulkoasiainsihteeri

apusihteeri
nuori-isäntä
apuisännät

apuemännät

urheiluhjaaja
ohjelmapäällikkö
Käenpiian päätoimittaja
lipunkantaja
mainospäällikkö
airueet

tanssienjärjestäjä
valokuvaaja
arkistonhoitaja ja
vaakunamestari
laulunjohtaja
naistenkerhon ko-
koonkutsuja

varsinaiset järjes-
tysmiehet

Jaakko Nousiainen
Jouko Mieltinen
Erkki Tengvall

Irene Sihvonen
Petteri Kiesiläinen
Heikki Aaltonen
Jukka-Bekka Kokko
Olli Nyrhilä
Minna Löppönen
Pirkko Leinonen
Antti Mustonen

Auli Kröger
Juha Muukkonen
Antti Kortelainen
Jari Kortelainen
Anneli Perälä
Päivi Seppä-Lassila
Auli Kröger
Raija Määttänen
Kirsi Kontro
Jaana Peltola
Ulla Korhonen
Pirkko Leinonen
Eino Härikkä
N.N.

Aarni Ahtola
Tero Matsinen
Timo Martola
Auli Kröger
Timo Martola
N.N.

Heikki Aaltonen
Esa Laukkanen
Potteri Kiesiläinen

Juha Rautiainen

Jyrki Kangasniemi
Antti Aaltonen
Pekka Salminen

Olli Nyrhilä
Erkki Tengvall
Antti Mustonen
Antti Kortelainen

vara järjestys-
miehet

Anssi Herttuala
Risto Heikkinen
Raili Jaakkola
Riitta Niiranen
Risto Heikkinen
Raija Määttänen
Helena Termälä-Himanen

narikanhoitajat/
lipunmyyjät

Riitta Niiranen
Anneli Perälä
Pirkko Leinonen

narikanhoitaja/
puhvetinhoitaja
vuosijuhlamestari

Ulla Korhonen
Pia Halme

Siinäpä syylliset ensi vuoden töppäilyihin!

Sitten budjettiin: sen loppusummaksi muotoutui 53.150,- mk, mikä tarkoittaa sitä, että tuon summan verran pitäisi osakuntaan kilistä rahaa ja saman verran pulittaa ulospäin.

Suurimmat erät olivat ensi vuoden 60-vuotis juhlallisuuksiin liittyen historiikin teko, kulut 11.000,- ja tuotot 13.000,- sekä vuosijuhlat, kulut 12.000,- ja tuotot 10.000,-.

Avoin osajoukko virkailijoita mallia 1985

II KURAATTORI

Ensi vuoden hallitus on valittu. KÄENPIIKA käväisi huipun tuntumassa ja haastatteli uutta II kuraattoria, oik.yo. Erkki Tengvallia. Frkkihän on vanha tuttu osakuntalaisille, haastatteluhetkelläkin hän toimi valppaana kotkansilmänä järjestysmiehen tehtävissä tansseissa.

Kauanko olet ollut mukana osakunnan toiminnassa?

E.T.: Vuoden 1981 syksystä, hmm ... niin se oli.

Olen ollut kaksikin kautta taloudenhoitajana, mutta sain tarpeekseni hommista, otin välillä vähän huilia.

Mitä II kuraattori tekee?

E.T.: Tämöhän on vapaa homma. Päätehtävänä on olla varapuheenjohtajana hallituksessa. Muuten saa tehdä mitä viitsii.

Mitä aiot isona tehdä?

E.T.: Vaikea kysymys. Ei minulla isoja tavoitteita ole, tuuristakin on aika paljon kiinni. Pääasia, että saa nauttia oman työnsä hedelmistä: taidan ruveta jonnekin maalaiskylään pontikan-keittelijöitä kärehtelemään.

Mitä hyvää näet osakunnan toiminnassa?

E.T.: Osakunta antaa hyvän mahdollisuuden kaikenlaiseen toimimiseen, sopiva kulissi tekemisille. Lisäksi täällä tapaa kiinnostavia ihmisiä...

Mikä harmittaa?

E.T.: Toiminta tahtoo mennä vähän liikaa samaa rataa vuodesta toiseen. Kaivattaisiin jotain uutta, uusia ideoita, uusia ihmisiä. Lisää yritteliäisyyttä ei olisi pahitteeksi.

Loppukommenttisi

E.T.: Osakunnassa on mukava rentoutua, oma opiskelu unohtuu, kun tapaa muitakin opiskelijoita kuin vain oman aineyhdistyksen. Tämöhän on monelle kuin toinen koti. Liity aktiiviseen osakunta-toimintaan mukaan, nauti tai kärsi!

HA.

Mies on saavuttanut lemmikkinä sellaisen suosion, kuin se helposti kesyyntyvänä ja miellyttävänä olentona ansaitseekin. Sillä onkin muihin suosittuihin, kuten koiraan, kissaan tai kultakaloihin verrattuna erinäisiä kiistattomia etuja. Monien miestä pitäneiden kokemukset ovat olleet niin myönteiset, että he suunnittelevat ottaa empinättä nykyisen miehensä jälkeen jälleen miehen lemmikkikseen.

Miestä voi suositella jokaiselle nais henkilölle: mikä onkaan miellyttävämpää, kuin töistä palatessa tavata kotioveliaan iloisesti häntäänsä heiluttava mies. Hyvin hoidettu, syötetty ja juotettu mies onkin kaunistus kodille.

Miehelle kelpaa tavallinen kotiruoka oivallisesti eikä se juomienkaan suhteen ole nirso. Jotkut ovat saaneet miehensä juomaan jopa vettä ja se on todella edullista.

Mies on heti alkuunsa syytä totuttaa oksentamaan samaan paikkaan, mihin se toimittaa muutkin tarpeensa, siihen se yleensä oppii yhtä helposti kuin kissa. Vahinkojen sattuessa ei ole syytä ankaruuteen, vaan lempeä kärsivällisyys on tuolloin oikea asenne.

Ns. kesämiehen ottamista tulisi välttää. Kesän jälkeen hylätty mies villiintyy ja kyvyttömänä huolehtimaan itsestään se voi olla vaaraksi itselleen ja ympäristölleen.

Miehellä on vahva laumavietti ja se pyrkii muodostamaan ns. miesporukoita. Kuitenkaan ei ole syytä ottaa kahta miestä lemmikiksi samoihin tiloihin, koska tällöin ne alkavat joko ähennellä tai ulkuttaa. Sopivin sijoitusetäisyys on muutama kilometri.

Lapsiperheiden tulisi myös tarkoin harkita onko heillä mahdollisuuksia pitää miestä jatkuvasti. Eräät mieslajit hermostuvat helposti lasten ilakoinnista ja ärsyyntyneenä karjahteleva mies on vastenmielinen ympäristölleen, joten voi vain suositella tällaisen miehen lopettamista tai luopumista siitä muilla keinoin.

Mies oppii yleensä helposti koko joukon hauskoja temppuja, joita se mielellään esittää yleiseksi hauskuudeksi vieraille. Silloin se kertoo juttuja Pikku-Kallesta, käyttelee latinankielisiä sitaatteja ja eräät yksilöt jopa hoilottavat venäjänkielisiä laulujakin. Tällöin on tietysti kysymyksessä erittäin oppivainen ja arvokas yksilö. Tuollaiset suoritukset tulisi ehdottomasti palkita ylimääräisillä herkkupaloilla ja silityksillä, joista mies erityisesti pitää.

Sitävästoin eräissä yksilöissä esiintyy taipumusta kertoa sotatoukkoja ja kalajuttuja, tämä taipumus tulisi karsia heti alkuunsa lempeän tiukalla ankaruudella.

On huomattava, ettei erityistä veroa miehen pitämisestä ole säädetty, joten koiravaihtoehdon kanssa mies on varsin kilpailukykyinen.

Miehenpito on kaiken kaikkiaan vaativa, mutta erittäin antoisa harraste ja miesten emännillä on totta tosiaan loputtomiin hupaisaa kerrottavaa toisiaan tavatessaan.

OSAKUNNAN EDUSTAJA IDÄN PIKAJUNASSA

Eräänä syksyisenä päivänä soi osakunnan puhelin. Päivystäjä Mustonen ryntää puhelimeen. Hyvin virallinen ääni ilmoittaa, että osakunnan edustaja on valittu jollekin matkalle. Mille, se ei päivystäjälle oikein selviä, koska taustalla kiistellään juuri alkaneen jääkiekon ykkösdivisioonan varmasta liigaan nousijasta, ja sen jälkeen joku alkaa valittaa mahtavaa päänsärkyään, jolle ei pitäisi olla mitään järjestellistä selitystä, koska kyseinen henkilö oli mennyt Hämeenporttiin nauttimaan vain yhtä olutta. Puhelimessa ääni tiedustelelee, että löytyykö osakunnista edustajaa, ja keneen voisi ottaa asiassa yhteyttä. Mitäpä päivystäjäparka siihen muuta voi vastata kuin sopertaa oman nimensä. Ja näin sitä sitten oltiin osakunnan edustajana, orpona opiskelijapoikana, herrojen seurassa matkalla jossa-kin Itä-Suomessa.

Valtion rautatiet on yhdessä varsinaissuomalaisen matkailuväen kanssa aloittanut kampanjan, jolla pyritään lisäämään Varsinais-Suomen ja Savon- Pohjois-Karjalan alueen välistä matkailijavaihtoa. On todettu, että tämä vaihto voisi olla paljon suurempi, kuin mitä se tällä hetkellä on. Yhtenä keskeisenä syynä alueiden välisen matkailun vähäisyyteen on pidetty pitkää välimatkaa. Toinen matkailua rajoittava tekijä on tietämättömyys. Tiedonkulku toisen alueen matkailumahdollisuuksista on jäänyt puutteelliseksi.

Kampanjan käytännön toteutus alkoi asiaa eteenpäin viemään perustetun Turun työryhmän osalta 26. marraskuuta, jolloin kuusi työryhmän jäsentä nousi yöjunaan Turun asemalla matkohteenaan Kuopio ja Joensuu. Isäntänä VR:n puolelta toimi apulaisasemapäällikkö Matti J. Erola. Muut jäsenet olivat toiminnanjohtaja Perttu Koillinen Varsinais-Suomen Maakuntaliitosta, myyntipäällikkö Ilkka Joukanen, joka edusti sekä hotelli Hamburger

Börsiä että hotellien yhteistyötoimikuntaa, Rainer Tuuli Turun kaupungin matkailutoimistosta, Ilkka Särkinen Naantalin kaupungin matkailutoimistosta ja allekirjoittanut, joka edusti rakasta osakuntaamme.

Kuopioon asti ryhmä sai pitää tukikohtanaan VR:n upouutta matkailuvaunua, joka on tällä hetkellä ainoa laatuaan Suomessa. Vaunussa on tilaa 14 hengelle ja kaikki mukavuudet ja vempaimet, mitä sen kokoinen kokousryhmä tarvitsee. Kyllä niissä tiloissa passasi hioa taktiikkaa neuvotteluja varten. Välillä katseltii videolta VR:n mainosfilmejä ja "Likaista Harrya".

KUOPIO

— a town not to be
matched

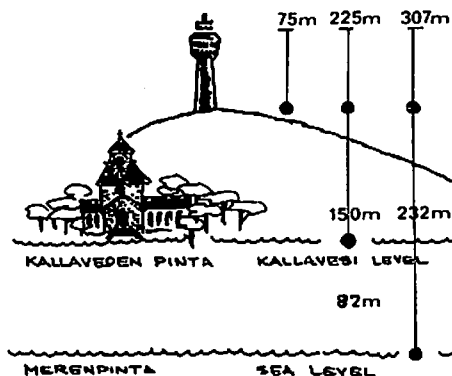
Kirkkomuseosta Yösarveen

Aamu valkeni Kuopiossa jos ei niin ankeana niin ainakin kylmänä. Turun syksyyn tottuneelle viidentoista asteen kuiva pakkasssää tuntui kovin omituiselta. Ainakin se herätteli kummasti, kun kävelimme kaupungilla muutaman korttelin paikallisten matkailuasioita hoitavien viranomaisten toimistojen väliä. Kun isännät ja vieraat olivat löytäneet toisensa, suunnaksi otettiin Ortodoksinen Kirkkomuseo. Tämä museo pitää sisälleen todella harvinaisia ja arvokkaita ortodoksiseen perinteeseen liittyviä esineitä. Oppaan kertoman mukaan suomalaiset eivät vaan osaa vielä arvostaa museota, kävijämäärät eivät ole niin runsaita kuin odottaisi. Ulkomailta sen sijaan saapuu runsaastikin matkailijoita, joiden ensisijainen tutustumiskohde Suomessa Ortodoksinen Kirkkomuseo on.

Varsinaiset neuvottelut aloitettiin Puijon hiihtomajalla lounaan yhteydessä. Turun työryhmä veti läpi suunnitellun osuutensa, ja isäntäväki käytti enemmän tai vähemmän valmistellut puheenvuoronsa. Kovin alustavalle tasolle matkailun kehittäminen vielä jäi, mutta niinhän tällä matkalla oli tarkoituskin. Epävirallinen tutustuminen oli nyt olenmaisempaa. Kutsuttiin kuopiolaiset Turkuun ja mentiin kat-

somaan Puijon tornista kaupungin maisemia.

Iltapäivän ja illan ohjelmaa ei oltu lyöty kovinkaan tarkasti lukkoon, vaan se voitiin suunnitella sen hetken tilanteen mukaan. Sovittiin, että ryhmä lähtee yhdessä saunomaan kahdeksan paikkeilla, sitä ennen jokainen voi viettää aikaansa niinkuin tykkää. Vaunuun astues-

sa huomasii, että oltiin siirrytty historiassa viitisekymmentä vuotta taaksepäin. Poissa olivat videolaitteet ja kopio-koneet ja lämmityskin tapahtui koivuhalon voimalla. No, vastavasti tilalla oli vanhan hyvän ajan tunnelmaa.

Virkistävän hotelli Cumuluksessa vietetyn saunatuokion jälkeen työryhmän tutustuminen suuntautui

uusittuun "Yösarvi"- yökerhoon, joka kuulemma on kaupungin ykköspaikka. Tosin Erolan Matin matka meinasi katketa aseman portaisiin, miehen jalat olivat nopeammat kuin muu ruumis. Kenkien vikahan se oli, niiden liukkautta Matti ainakin manaili kaatumisen syyksi. No, onneksi mitään vakavampaa ei aiheutunut.

"Yösarven" rakenteessa herätti hieman kummastusta, kun tanssilattia oli sijoitettu takummaiseen sopukkaan ja baaritiski oli vastaavasti keskellä ravintolasalia. Mutta Joukasen Ilkka selitti, että niin kuuluukin olla ravintolasuunnittelun uusien tuulien mukaan. Mikäpä siinä, allekirjoittaneesta vaan olisi mukavampi katsella tanssivia ihmisiä kuin baaritiskillä nuokkuvia. Vanhemmat ryhmäläiset väsyivät valvomiseen pian puolenyön jälkeen, mutta me nuoremmat, molemmat Ilkat ja osakunnan edustaja, emme luovuttaneet edustamista kesken. Varsinkaan, kun kuopiolaisia isäntiä saapui paikalle kahden pinnassa. Mutta valomerkin jälkeen oli aika siirtyä ansaitulle levolle antiikkiseen junavaunuunne. Uudet edustukset odottivat Joensuussa.

Turistina
kotikaupungissa

Voi ei! Nyt ollaan varmasti Siperiassa. Mutta kuitenkin kaikki näyttää kovin tutulta. Kyllä tämä on Joensuun asema. Tuollaisia ajatuksia tuli mieleen, kun asteli junasta 25 asteen kirpeään pakkassäähän. Onneksi asemalta hotelli-ravintola Kimmeliin ei ole matkaa kuin parisataa metriä. Ja sitten saunaan. Aamusauna aamu-uinnin keralla vaikutti kumman piristävästi väsyneeseen ruumiiseen ja sieluun. Sau-
nan jälkeen ryhmä siirtyi aamupalalle isoon ravintolasaliin, jossa osa joensuulaisista isännistä jo odotteli, ja osa saapui paikalle aterioinnin aikana.

Kimmelin pihalla meitä odotti pikkubussi, jolla lähdimme kaupunkikierrokselle. Olipahan huomattavasti väljempää kuin Kuopiossa, jossa liikuttiin kahdella pikkuautolla. Pisteet Joensuuhun. Kaupungissa on tällä hetkellä kaksi valtakunnallisestikin katsottuna suurta julkista rakennuskohdetta, joita katsomaan meidät turkulaiset oitis rahdattiin. Ensin esiteltiin Joensuun Laulujuhlia varten rakennettava suuri laululava. Hanke on herättänyt kaupungissa voimakasta keskustelua, koska se tulee kalliiksi. Rahoitus kuuluu kuitenkin olevan melkein kunnossa, joten mikäpä siinä, rakentakaa pojat vain. Rakennelman on tarkoitus olla monikäyttöinen, ei siis pelkästään kerran vuodessa pidettäviä laulujuhlja varten. Erikoisvalmisteisilla "pressuilla" lavalle pitäisi saada hyvä akustiikka. Tulipa siinä allekirjoittaneen mieleen kuvitelma, että uudelleen kasattu "Deep

Purple" esiintyisi täydelle katso-
malle tuolla upealla lavalla. Taitaa jäädä kuvitelmaksi.

Ritchie Blackmore

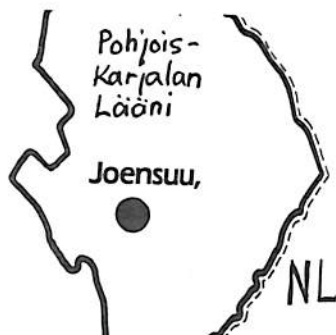
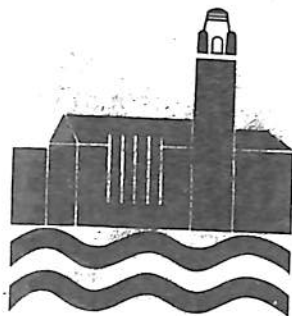
Laululava-alueen jälkeen meille esiteltiin Joensuun yliopiston III rakennusvaiheen tiloja. Niihin tulee mm. kirjasto ja konserttisali, joiden molempien pitäisi olla huippua maassamme. Toisaalta joensuulaisena tuli ylpeys mieleen, toisaalta turkulaisena opiskelijana kateus. Sitä kun itse opiskelee ikivanhois-

Deep Purple Joensuussa?

sa puuhökkeleissä, eikä Turun yliopiston päärakennustenkunto aina mieltä ylennä. Mutta ehkä joskus tulee Turunkin vuoro rahanjaossa.

Vielä pieni "sightseeing" kaupungilla ja sitten mentiin Joensuun taidemuseoon. Tai tarkemmin sanoen muu ryhmä meni. Osakunnan edustaja lähti kaupungille hoitelemaan asioitaan, mm. optikolle. Silmälaseille oli jossain välissä sattunut pieni haaveri, ja lasit piti saada takaisin ojennukseen.

Päivän neuvotteluosuus alkoi kaupungintalolla tarjotun erinomaisen lounaan jälkeen eräässä talon kabinetissa. Tila oli

pitkää neuvottelua varten liian pieni, tässä matkan vaiheessa jo väsymystä potenut turkulaisjoukko olisi kaivannut enemmän happea. Miinus pisteitä Joensuuhun. Kerran kuullut ryhmämme esitelmät eivät enää jaksaneet allekirjoittanutta kiinnostaa, mutta tulipahan sen sijaan tutustuttua kunnolla eteemme lykättyihin Pohjois-Karjalan matkailun mainosprosyreihin. Isännätkin huomasivat väsymyksemme, ja niinpä siirryimme parin korttelin verran jatkamaan neuvotteluja hotelli-ravintola Kareliaan. Tilaisuuden keventämiseksi meille näytettiin Karelia-hotellien mainosdiasarja, jonka ylikehuvasta sävystä Joukosen Ilkka näytti kovasti pitävän, ainakin intoutui heti kyselemään Karelia-yhtiön omistuspohjaa.

Sosiaalista lomamatkailua

Seuraavan kohteen omistuspohja selvisi jo busmatkan aikana.

P-K:n Maakuntaliiton matkailuasiamies Pentti Haapala kertoi lomakeskuksen "historiikin": Paasion Rafu ja Sorsan Kale olivat olleet kerran lomamatkalla maakunnassa. Kaverukset olivat nousseet Huhmarin vaaran laelle katselemaan Höytiäisen maisemia ja ihastuneet niin paljon, että olivat siltä seisomalta päättäneet, jotta tähän rakennetaan lomakeskus. Ja siihenhän se sitten rakennettiin. Keskele tietöntä korpea. No, näillä pojillahan ei ollut nappulasta pulaa.

Hotelli-ravintola Huhmari keskittyy paljolti sosiaaliseen lomamatkailuun. Näin varsinkin kesäsesongin ulkopuolella. Kesän kohokohta on moottorivenekilpailu Huhmari-Race, jota allekirjoittanutkin on ollut joskus seuraamassa, tosin vastarannalta, jossa kukaan ei tullut kyselemään pääsymaksua. Ravintolan tilat on sisustettu upealla karjalaisella hongalla, ja muutenkin paikka on hyvin viihtyisä.

Ja taas piti sauna, mutta hyvältä se vain tuntui. Olihan edustukset edustettu Huhmarin tarjoamaa päivällistä lukuunottamatta. Piti kuitenkin vielä

testata lomakeskuksen erikoisuus, Polvibaari, joka on saanut nimensä paikan sijaintikuntana olevan Polvijärven mukaan. Baarissa kaikki huonekalut baaritiskiä myöten ovat vain puolet normaalikorkeudesta.

Bussilla suoraan asemalle ja oikopäätä junaan. Tai, ei aivan. Allekirjoittanut oli luvannut käydä moikkaamassa vanhempiaan aseman

parkkialueella. Ennättihän siinä jutella, peräti kymmenen minuuttia, ennenkuin piti olla junassa. Alkumatkasta yritimme muodostaa jonkinlaista yhteenvetoa matkan annista, mutta ei se oikein onnistunut. Porukka alkoi olla matkan rasittavasta niin väsynyttä, että minkään abstraktien asioiden ajattelu ei enää luonnistunut. Tyydyttiin kortinpeluuseen ja kevyeseen turinointiin. Kunnes osakunnan edustaja jossakin vaiheessa huomasi olevansa yksin korttipakka kädessään ja iso kasa kolikoita edessään, ja totesi tyytyväisenä, että kehittää se tuo osakuntaelämä ainakin valvomisen jaloa taitoa.

JOENSUU

Perustettu vuonna 1848
Asukkaita 1.1.1983 45 585
Pinta-ala 120,5 km², josta maa-alaa 80,7 km²
Veroäyri 16,75
Kehitysaluoluokka IIB
Teollisuusmaata noin 100 ha kaavoitettuna
Matkaa Helsinkiin 440 km, Tukholmaan 840 km

Leena Haila-Hämäläinen

Yo-taloC 1103

PPKKK...SKOLE...
TAAS KÄNNISSÄ...
(DEMOIHIN)

